

Liber II.

impendere. qd vñ facimus necesse est nos sepius cadere. oportet nos sepe resurgere qd frequentē lapsum addisce re qua vigilātia. qua cautela oporteat virtutū bona acquirere vel custodire. sic dum longo vñ virtutū disciplina addiscit qñq̄ mens diu exercitata ad plenā morū discretionē pducit. Quāto em acrioribꝫ temptatioibꝫ vrgemur quāto crebrioribꝫ periculis exercemur tanto pfectius ad discretionēz eruditur et sepe aliarū virtutum damna. discretōis sunt lucra. Etia ad discretio nem prinet diligēter attendere. frequē ter discutere. quantū amimus quottidie proficiat. vel quātum forte deficiat. quibꝫ cogitatōibꝫ magis incurset. quibꝫ affectibꝫ magis tāgit. Debet nō solū vicia cordis sed etiā inualitudine corporis pfecte pgnoscere et qd vñqđ exigit salutis remedia querere que sita adhibere. ipaz nosse oporet nō vicia sua. sed et gratiarū munera et virtutū merita. sed et ipa diligenter distinguere. et que sint bona nature vel dona gratie subtiliter pensare. protū habere dicit. quibꝫ temptatōnum machinis malignus spiritus eūz impugnet. quantis spiritualiū gaudiorū psonationibꝫ habudet. qd frequēter eū dñinus spiritus visitet. et virtutū bre uiter concludam. Debet discretio nra totū interioris et exterioris hoī statū et hītū quātū possibile est plene pgnoscere nec solū qualis fit. sed etiam qualis esse debeat subtiliter querere. diligēter inuestigare. Per hāc enī animus assidue eruditur qñq̄ pducitur ad plenā pgnitōz sui. cūq̄ animus diu exercitans in virtutibꝫ in pgnitōe sui plene eruditus fuerit. ad pgnitōz quoq̄ dei poteris sustollī. Hec richardus. Ecce quāta est virtus discretōis que nō solum puebit ad virtutū pfectōz. verū eti

Dist. III. Ca. VI.

am ad dei pgnitōz siue ptemplationē idcirco ab unoquoq̄ religioso et volēti in spirituali vita pfcere est meritō diligenda.

Filius.

Hoc discretōis virtutē vt audio sa vita multā necessariā eē ppndo. qd quis ad illā puenire valeat vel p quē modū acqrif hcc virt? te hoc p to informari. Ca. VI Pater

Lire debes qd

virtus discretōis maxime p duo acquiritur. Primum est diligent inspectio exemplo pcedentiū patrū nā cum nos studiose legēdo inuestigamus vitā sanctorum patrū qualiter i loco mundo vixerunt. quid nobis aut quomodo agendū sit per eorū disce tionem. et exēpla docemur. De hoc be atus gre. xxvii. mo. sup illo vbo quis rēdit sup eā linea sic dū. Sup hāc emī terrā linea rēdis. qn electe vnicueq; a mīne ad sumēdi viuēdi regulā patruz pcedētiū exēpla mōstrāt. vñ ex vita il loꝫ p̄sideret. qd i suis actibꝫ seruer. q ten⁹ respectu iusti limitis tramite. nec i fra minū negligēs deficiat. nec vltra maxia supbiēs rēdat. nec min⁹ cogēt supplere qd sufficit. nec arripiat plusq; accepere. Ne aut ad mēsurā quā vñ pueiat aut eādē mēsurā deserēs extra limitē cadat. Angusta quippe porta q ducit ad vitā et ille hāc īgredit. q i cū etis q agit discretōis subtilitate. ppter hāc sollicite coartaf. nā q p voluptatē p̄prias secura mēte se dilatar. agu stetibꝫ porte aditū dānat ut ergo huius mēsura pueat sup eā diuinitus lī nota. pfciat vñ maiora moderēt. p̄sita eloqa subtiliā nos factoz vita ex pandit. et quid nobis et quantū sit a gendum ostēsa eorū discretōe diffinif

N Sciendū etiā p plerūq; virtus cū indiscrete tenetur amittit cum diſcretē intermitteſ plus tenetur. Nec mirū ſi id in corporeis rebus videm? Et ſtudio nāq; cū arcus diſtēdit etiā in ſuo tpe cū vtilitate redatur qui ſi o ciū relaxacōis nō accipit feriēdi. vī ip ſoſu tensiōis perdit. Sic alioq; in ex ercitacōe virtus cū p discretionē pter mittitur teſetuaf tanto plus vicia va lenter feriat. quāto a p cuſſione interiꝝ prudēter cefat. Subtili igitur diſcre tōe ſup hanc terrā linea tendit. quā do oſtentis vniq; anie exemplis p cedentiū patrū t viriliter ad opacōne virtus attēditur t nōnūq; viriliter tē teratur. **H**ec gre. **D** Secūdū eſt per qđ virtus diſcretōis acquirit ve ta humilitas. Oportet em̄ qui vult ad hanc virtutē puenire vt ſe humiliet t nō ſolū que agenda ſunt ſed etiā cogi tacōes pplexas ſibi adueniētes ſemo rīb; t magis expertis intimare ſtudeſt. nec ſuo ſenſu adlxreat ſed illoꝝ iu dicio t diffimilōi adlxreat t acq;efat. Qui igitur ſic egerit nō ſolum de cepi toes dyaboli euader. verū etiam in cū ctis que agenda ſunt magis ſecurus ē et cautus icedet. **D**e hoc habet in col latōe patrū vbi abbas moſes in ſecū da collatōe ſua ſic ait. Gera inquit diſcretio nō miſivera humilitate acquiri tur. Cuius humilitatis hec erit prima probatio. ſi vniuersa nō ſolū que agen da ſunt. ſed etiā q; cogitat̄ ſemorū reſ, vanſ examini. vt nihil ſuo q; ſi iuditio credens illoꝝ p omnia diffimilōibus acquiescat vt quid bonū vel malū de bat iudicare. eorū traditōe pgnoscat. Que iuſtitutō nō ſolū p veram diſcretiōnē viam iuuene recto trāmite do ſebit incedere. verumetiam a cunctis fraudib; t infidiq; imimici ſeruabit il leſum. **P** Nullatenus em̄ decipi

poterit quisquis nō ſuo iuditio ſed ma iorū vinit exemplo. nec valebit ignorā ter alfas ignoratiōi eius callidus ho ſtis illudere. qui vniuersas cogitatōes in corde naſcētes permicioſa vteſcun dia nescit obtegere. ſed eas maturo ex amine ſemorū vel reprobat vel admittit. illico nāq; vt patefacta fuerit. cogi tatio maligna inarceſcit t anteq; diſcretōis iudicium proferatur. ſerpēs deterrimus velut tenebroſo t ſubter raneo ſpecu virtute confeſſionis pro tractus ad lucem t traductus quodā modo t delo neſtatus abſcedit. **N**am diu em̄ ſuggeſtiones eius noxie domi nantur in nobis. qđ diu celantur in coz de. Ethīo ſemper ſemorū ſumma cauci one ſectanda ſunt vteſtigia. atq; ad eos cuncta que in cordib; oriūtut ſublato confeſſionis velamie deſerēda. **N**am ſciēdum nemineꝝ diſfimilōib; ſuis vī iuditio pprīo confidentē pfectōis cul men aliquādo poſſe pſcendere. ſed ne dyaboli permitioſa quidē illuſione non decepi. **N**imī igitur conatu debet diſcretōis bonū virtute humilitatis ac quiriri. que nos illeſos ab vtraq; poſteſt nimietate ſeruare. ad vnum em̄ finem nimietas ieunū ac voracitas puenit. eodemq; diſpendio vigiliarum imo deratio continuata monachūz quo ſō m̄ grauifimi torpoꝝ inuoluit. **N**am per exceſſum continentie debilitatum quamq; ad illum ſtatum reuocari neceſſe eſt in quo negligens quisq; per ſcuriam detinetur. ita vt frequenter quos p caſtrimargiā decipi nō potuſſe conſperimus per imoderatōz ieui morum viderimus deiectos fuisse atq; in eandem quaꝝ vicerunt paſſionē infirmiratis occaſione collapsos. viſ gilie quoq; t pernoctatōes irraſionali es deiecerūt. quos ſuperare nō potuſſe **Q**ua ppter fm̄ Apoſtolū per arma iuſ m .iiij.

sticie q̄ a dextris sunt & a similiis recto moderamine transeūdū est & inter utrasq; nimetas discretōe moderāte gradieū ē. vt nec a tradito p̄tinēcie tamite nos acquiescam⁹ abduci. nec rursum remissione noxia in gule venie risq; desideria cōcidamus. Itaq; sicut festinandū nobis est ne appetitu corporee voluptatis in dissolutōz noxiā dilabamur & ante p̄stitutū tps v̄l cibo in vulgere v̄l modū eius excedere presumamus. ita est esce somniq; refectio hora legitima ectā si horreat ingerenda. Utrūq; em̄ bellū aduersari⁹ facio ne consurgit & p̄nīcōfūs p̄tinētia immoderata q̄ saturitas remissa supplārat. ab hac uāq; ad mēsurā discretōis intercedēre salutari p̄pūctōe p̄scendi potest. ab illa nō pōt. Hec mōyses Abbas. Et quāus corpus durius sit tractandū ne rebellēt. tñ cū discretōe faciendū est vt seruire deo sufficiat. Un̄ beatus Bernard⁹. Durius q̄dem tractandū est corpus ne rebellēt ne insolescat sic tñ vt seruire sufficiat deo q̄ ad seruēdū spiritui datum est. Hec ber. Nam p̄ abstinentiaz carnis vicia sunt extingueāda nō caro. iō cū morteramine cūcta sūt agenda. vt sic caro nō lasciviet & tñ ad bona opa facienda nō deficiat. De hoc bea. gre. dicit. xx. mo. Per abstinentiaz quippe carnis vicia sunt extingueāda. nō caro et tanto sibimet quisq; debet moderamine p̄esse. vt ad culpā caro nō superbiat & tñ ad effectū rectitudinis in operatōe subsistat. Hec gre. Si aut̄ p̄ter aliquē defectū vel debilitatē deficiunt v̄ires ad bene opantem. bonā v̄lūtārem habeamus ad agēdū bonū opus. et mercede nō priuabim⁹ Ad hoc faciēdū hortat̄ Hugo sic di. Si deficiant v̄ires ad opus aliq; aut ad actū. v̄lūtārem p̄tinūs adhibeamus & affectum

Ihc Hugo. Unusquisq; ergo suas vires penset ac discutiat & put valet se in bonis opib⁹ exerceat. & cuī discretōe & circūspectōe cūcta q̄ faciēda sunt bona opa pagat. ne in periculum indiscretōis cadat. Venitū eti deat. ne vno tpe p̄ abstinentiam se affligat. alio vero tpe de cibo delicato & su perfluo nimis indulgeat. nam sunt nō nulli. qui vno die abstinentiam arripunt. alio vero de carnib⁹ aut alijs cibarīs delicatis se replent vno die in vestibus vilib⁹ incedunt. altero vero vñ natīs & mollib⁹ vestiūt. hodie p̄ la mentacionē & fletum se affligit. cras risus cū cachīno p̄ferunt. hodie humiles & mites. cras superbi hodie queri & obedientes. crasturbidi & p̄tradictores sed tales sic se habentes sunt rep̄bensibiles & virtute discretionis catētes. Debet em̄ seruus dei in omnibus factis vnam regulam p̄geuaz & discrētam tenere. per quam deo possit place re & seipsū ac p̄ximo utilem exhibere. De hoc tractat Effrem abbas i omelīa sua quinta dicēs sic Prop̄p̄eiam⁹ a nobis p̄suētudinem malam. & quasi vestimento virtute anime induamur. māxime nos qui iā p̄uersatōz angelicam p̄meruimus. mensuraz ac regulam illam bonā & pfectam patrū nostrorum assumamus. ne hodie abstineniam arripias. & cras p̄uina celebra re icipias. ne hodie aque potū accipias & cras vina peregrīa desideres. Ne hodie discalceat̄ eas. & cras calciamēta diuersa p̄quiras. ne hodie cilicinā vstem. & cras mollib⁹ induaris. ne hodie vilissimo habitu. & cras comptus et ornatus incedas. ne hodie humiliis et mitis. et cras petulās et superbus ne hodie quietus et obediens. cras an̄tēz turbidus et p̄tradicōr existas. ne

Liber .I.

Dist. III. Ca. VII.

hodie in fletu et lamentatione. et cras cum
chachinno paciter pferas. ne hodie
super humum mudum quiescas et cras
mollie lecti delecteris. sed ad unam
regula carissime te costringe per quam pos-
sis placere et tibi metipi et primis utile
exhibere. **Hec Effrem.** Et sic patet de
discretis virtute. **Filius.**

Dependendo venerande pater etiam
multa fieri in sancta religione. quod
perturbant mentem meam et scandalizat
animum meum. nam multos despicio ita
te sanctum ordinem. habentes bonum pro-
ficiunt nec tamen perseverant in bono prout ce-
perunt. sed paulatim de die in diem deficiunt.
ad secularia concupiscenda effundunt.
ex qua etiam occasione multa mala ori-
untur. **I**n surgunt namque ex hoc ambicio-
nes officiorum et dignitatum dissensio-
nes discordie inuidie inobedientia y-
pocratis et dissoluco oris et inordinatio-
nem que omnia multa scandala sunt
in ordine. **D**e his omnibus et alijs ioco-
uenientibus. quod modo versantur in religi-
one obsecro ut velis mihi aliqua enar-
tare.

Capitulum VII Pater

Multa heu inco-
quenientia et inordinationes quod
plures in ordine sunt. ut dicas. sed
hec omnia habent ortum primo a negligi-
genti conuersatione incipientium. nam sunt
nonnulli penitentes qui venientes ad san-
ctam religionem forcia facra agere pro-
ponunt. sed non perseverant. quod paulatim
in virtutibus deficiunt. et sancta desideria
in eis languescunt. de quibus per bea-
tum Gregorium. xix. moralium. sic di-
citur. **S**unt uonnulli qui ad conuersi-
onem venientes non tales quales ce-
repti perseverant. qui paulisper per
enigmata temporum paciuntur destrime-

ta virtutum. sensim quippe in eis desi-
deria sancta languescunt et qui robusta et forcia proposuerunt debilia et in-
firma consumant. sed electoribus conser-
vatio plus sumiendo peragitur quod propos-
uit inchando et si tepidius prima ini-
choat feruentius extrema consumat.
Et idcirco infatigabilis in nouitate
perdurat hec Gregorius. Tales igitur
qui sic deficiunt a bono proposito ha-
bitum mutant assumentes vestem re-
ligiosam sed non animum neque mores
quia vicia et acta veteris hominis non
deponentes soli de habitu quem sum-
pserunt fiduciam habentes. **D**e quibus
dicit beatus Gregorius super Ezechiel.
X Sepe enim videmus non
nullos ad vocem predicationis quasi
ex conuersatione compunctionis habitibus
non animum mutasse. ita ut religiosa
vestem sumerent. sed anteacta vicia
non calcarent. ire stimulis. agitari ma-
litie dolore. in proximi lesionem feruesce-
re ostensis quibusdam bonis ante hu-
manos oculos superbire. presentis vi-
te lucra inhyanter querere et de solo
exterius habitu quem sumpserunt vi-
te sanctis fiduciam habere. Quibus
quid aliud dicendum est nisi hoc quod
magister egregius quibusdam legis ex-
teriora seruantibus loquitur dicens.
Quia in christo ihesu nec circumcisio
aliquid valet nec prepucium sed noua
creatura. **N**on enim magni est mer-
iti si quid forte erga nos agitur in cor-
pore sed magnopere pensandum est.
quid agatur in mente. nam presentem
mundum despicer. transitoria non a-
mare. mentem medullitus deo et prox-
imo sternere. contra illatas contumelias
pacientiam seruire. et custodita
pacientia dolorem malicie a corde re-
pellere. egenis propria tribuere aliena
ministre abire. amicu in deo diligere. pp.